Ч. 102. Неділя 21 (8) мая 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма принимають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї на Угорщині. — З Македониї. — Справа марокканьска. — Король Альфонс о мирі. — Подї в Росиї а росийско-японьска війна.

О місиї міністра Буряна так пише „Pesti Hirlap": Спільний міністер фінансів хоче предложити коалициї утворене кабінету під слідуючими условіями: Управильнене справ економічних має бути полишене порозуміню обох правительств, однак вже заключені угоди торговельні мусять бути парляментом ухвалені; парляментарна реформа має наступити в тім дусї, що буде розширене право виборче а рівночасно заостренний реґулямін палати; в справі войсковій має бути як найскорше переведена проґрама, заповіджена свого часу Тісою і комітетом ліберальної партиї. В мадярских полках має бути заведена угорска мова яко службова.

З Будапешту доносять, що місия бар. Буряна стрічає великі трудности задля того, що не була відповідно приготовлена. Опозицийні ґазети доказують також, що члени ліберальної партиї бажають таки умисно неповодженя переговорів бар. Буряна з опозициєю, щоби тим способом викликати конечність утвореня урядничого кабінету.

Положенє у вілаєті монастирскім в Македониї представляє ся — як доносить „Polit. Korr." — дуже невідрадно. Тамошний цивільний валі єсть чоловіком нездібним до нічого. Сподівають ся однак поліпшеня ситуациї, скоро до Монастиря приїде ґенеральний інспектор Гільмі-паша. Поки що політичні убийства та напади всіляких дружин не сходять з порядку дневного.

Конфлікт межи Туреччиною а Румуніею все ще не зовсім залагоджений. Осман паша, валі з Янїни, казав арештуваних румуньских інспекторів, відставити на корабель і вивезти з краю. Они дали тепер знати, що знаходять ся в Бріндізі в Італії без всяких средств до удержаня; они просять длятого румуньского посла в Константинополи, щоби той післав їм гроші.

Марокканьска справа, так ще до недавна грізна, увійшла рішучо в фазу так казати пригашеного або зльокалізованого огню. Дипльоматия старає ся всіма силами недопустити до того, щоби ся справа викликала якийсь більший заколот і довела може до війни. В політичних кругах звертають тепер особливу увагу на добрі відносини межи Анґлією а Іспанією, котрі від часу іспаньско-американьскої війни дуже були погіршили ся, позаяк Іспанія приписувала сю війну лиш анґлійскій інтризї. В виду того здає ся, що Іспанія прилучить ся до анґлійско-француcкої політики в Марокку. Точка ваготи марокканьскої справи перенесе ся тепер до Феза, де розпічнуть ся дипльоматичні переговори. В добре поінформованих дипльоматичних кругах уважають нарушенє европейского мира в наслідок марокканьскої справи за виключене. Німеччині в першій лінії розходить ся лиш о то, щоби відпав той уступ в анґлійско-францускій угоді, після котрого Франция забезпечує на трийцять літ всім державам однакові торговельні користи в Марокку, та щоби не було ніякого часового обмеженя т. зв. отвертих дверий.

Іспаньский король Альфонс, відповідаючи на промову депутациї парляменту з нагоди его уродин, сказав, що его подорож до Анґлиї, яка має небавком відбути ся, скріпить ще більше звязь межи народами і причинить ся до забезпеченя мира в сьвіті. А що в промові депутациї зроблено також натяк на то, що король задумав женити ся, то він і на то відповів та сказав: Подія, котрої ви сподїваєте ся а котра має мене і нарід зробити щасливим, маю надію в Бозї, що сповнить ся і вийде народови на добро, бо в моїм серци любов родини так тісно звязана з любовю вітчини, що

ТРЕВОГА.

(З француского — М. Левеля.)

(Конець).

За мною, в ваґонах двіста подорожних спало або розмавляло спокійно; двіста людских єств в шаленій їздї; двіста осіб, що гнали на смерть, бо крім лаха, безсильної, неподвижної річи, паралітика, неспосібного навіть піднести руки, не було нікого, хто би їх вів.

І чим більше моє тіло не було спосібне ділати, тим більше гадки бороли ся в привидами і споминами.

Насамперед показав ся мені вид самої дороги. Я бачив перед собою шини без кінця, полискуючі в сьвітлі місяця. Ми гнали!... Ах, віднаходжу в собі то чувство скорости, о котрій привичка велить нам забувати! Поїзд перелетів як стріла через одну з малих стаций. Одно чи два дрогненя; шлях поперехрещуваний шинами розширяє ся, відтак звужує ся... глубокий вивіз і знов дальша шалена їзда в ночи.

Пізнійше як вихор впадаємо до тунелю... Ще раз дорога вільна. Тепер, бо я знав, де ми, прийшло мені на гадку:

— Вскорі будемо поторощені. За дві мінути опинимо ся на скруті, де колеса при скорости, з якою женемо, мусять вискочити з шин...

Однако очивидячки Господь не хотів, аби то вже тут стало ся. Нахилила ся машина, нахилив ся цілий поїзд... заскреготіли шини під розшалілими колесами і ми переїхали!

Я відотхнув. Огонь, не піддержуваний більше, пригасне... Стане машина... Появить ся будинок... Положить капслї з переду і зaду... Ми уратовані!...

Але не довго тревав мій спокій! Ми доїздили до стациї, коли я побачив щось, від чого мені волосє стало на голові: сиґнал показував, що дорога, на котру ми мали в'їхати, не була вільна... Як я в тій хвили не збожеволів — не знаю.

Я хотів замкнути очи... Не міг. То було сильнійше від мене, сильнійше від всього... І я бачив, пане, бачив! Я відгадав перешкоду, заки мені показала ся. Вскорі не мав я вже ніякого сумніву. Якийсь поїзд замикав нам дорогу. Я бачив его тінь і его сьвітла з заду! Наближалось то... наближало. Не знаю, по що я ричав: „На поміч! Держіть!" Хтож міг почути? Наближало ся. Всьо завмерло в мені, крім голови. Она жила страшним житєм моїх очий, котрі бачили в ночи, моїх уший, котрі чули всї відголоси поза гуркотом колїс, моєї волї, котра кидала мені скажені прикази, як вожд, що силує ся зібрати своїх вояків в утечи.

Наближаємо ся! Пятьсот метрів... Триста метрів... Тіни літали по дорозї... Сто метрів, тілько що блискавиця... Конець... Удар... Розторощене!....

Ах, пане, хто того не бачив!

...Я прийшов до себе під купою розбитків. Пронибаючі крики роздавали ся серед ночи. На полях бачив я людий, як бігали з ліхтарнями, инших знов, як підносили ранених... і зойк... плач...

Я бачив, чув всьо то. Я не чув ніякого болю. Не думав. Не призивав для себе помочи. Лише крізь малий отвір утворений з двох, над самою моєю головою схрещених бальків, глядів я на кутик неба, дуже спокійного, чистого, де мерехкотіла зьвіздочка, ясна, хороша... і то мене бавило.

Обманений обманець.

(З анґлійского — Баррі Пена).

В купецкім житю границю між тим, що називає ся приличними, а тим, що єсть паньским, тяжко означити. Тому красна річ, коли уміє ся з одної сторони уступати, аби з другої бути тим строжшим і безвзглядншим — у відповідній хвили давати і брати. Особливо для похатника має то вагу, бо той при тисячних ріжних способах куцованя і продаваня мусить бути незвичайно вишколеним і хитрим купцем. Правда, що саме той род купецтва має то до себе, що кождий з них мусить радити ся своєї совісти. Всї они творять найчастійше один кружок, котрий доводить їх до спільности інтересів. Але мимо того найде ся все якась фірточка, котрою без огляду на спільний інтерес „кружка" одиниця може подбати о свою користь.

можу уявляти собі подруже лиш так, що тоді нас двоє сполучених разом будемо любити вітчину і печалити ся о її щастє і її велич.

Указом царским заряджено переобразоване міністерства рільництва в начальну адміністрацию для орґанізациі рільництва, відтак утворене центрального комітету для справ аґрарних, котрий буде складати ся з міністрів двору, справ внутрішних, скарбу, справедливости і начального директора згаданої повисше начальної адміністрациї. Міністер рільництва Єрмолов одержав димісию і іменований членом державної Ради. Кажуть, що єго наслїдником має стати маршалок херзоньскої шляхти Сухомлінов, а після инших звістний реакціонер кн. Щербатов.

Після донесень заграничних ґазет мали вибухнути в ріжних сторонах Росиї страйки робітничі і розрухи селяньскі. Так доносить париске видане „New York Herald-a“, що оногди прийшло в Петербурзї до кровавої бійки межи войском а робітниками. Около 3000 робітників з фабрики Саннїкова застрайкувало і по вічу серед окликів: „Най жиє социяльна република!“ пустились улицями міста. В однім місци заступили їм дорогу три шкадрони козаків і прийшло до бійки, в котрій робітники стріляли до войска з револьверів. Звиш 40 робітників і 2 козаків єсть по части тяжко, по части легко ранених. Подібні страйки вибухли в Пермі, Уфі, Одесї і Саратові. Найгрізнїйші були розрухи в Уфі, серед котрих зранено і арештовано множество людий. При сїй нагоді сконфіскувано около сто револьверів. — У Варшаві відбувало ся вчера богослужене з нагоди уродин царя. Коли ґубернатор і прочі достойники мали виїзджати з церкви, пустились аґенти поліцийні за якимсь підозріним робітником, котрий втїкаючи упав на землю. В тій хвили вибухла бомба, від котрої згинув той робітник, 2 аґенти поліцийні, якийсь чоловік, що случайно переходив улицею. — На Поділю і в Бесарабії та в ґуберніях полтавскій і тамбовскій мали настати розрухи селяньскі.

Де подів ся адмірал Тоґо і що він думає робити? — Се загадка, котрою займає ся нинї весь сьвіт войсковий. Загально припускають тепер, що Тоґо в виду переважаючої сили росийскої фльоти не буде ставити нїякого опору, навіть буде уникати битви і позволить росийскій фльотї заплисти спокійно до Владивостока. А що тодї? Через то Росия не відзискає пановання на мори, бо аж тодї Японцї возьмуть ся знов на способи, як під Порт Артуром, та будуть нищити росийскі судна. Підкинені міни під порт не дозволять рушити ся росийскій фльотї, а коли настане зима, то фльота таки зовсїм буде безсильна. Чи Тоґо дійстно так думає і робить, як того здогадують ся в Европі, се инше питане.

Новинки.

Львів, дня 20-го мая 1905.

— **Відзначеня.** Папскі ордери Pro ecclesia et pontifice одержали: директор зелїзниць у Львові п. Л. Вербицкий, професор львівскої полїтехніки п. М. Тулїє і др. Ґерстман, директор реальної школи у Львові.

— **Доповняючий вибір** посла до сойму краєвого з сїльских громад золочівского округа, на місце покійного посла Аполинария Яворского розписала Президия ц. к. Намістництва на день 10 липня с. р.

— **Зелїзниця Львів-Підгайцї.** В міністерстві зелїзниць відбула ся оногди конференция репрезентантів консорциї будови львівско-підгаецкої зелїзницї. Нарада скінчила ся підписанєм концесийних документів, причім делегати краєвого Видїлу здержали ся від підписаня і заявили, що рішене в тій справі видасть сам краєвий Видїл. Згідно з бажанєм львівскої міскої ради від зелїзничого двірця за личаківскою рогачкою будуть поведені зелїзничі лїниї на північ до Підзамча і на полудне на Персенківку до шляху зелїзничого Львів-Станиславів.

— **З товариства сьв. Петра.** Загальні збори членів відбудуть ся в духовній семинариї в середу дня 14 червня не о 10-ій годинї рано, як було заповіджено, лише о **4-ій** годинї пополудни. — Видїл.

— **Безплатні поради лїкарскі для бідних.** В амбулаториї нервових недуг львівского університету, при ул. Гавзнера ч. 9, уділяють ся почавши від 14 с. м. під управою проф. дра Гальбана безплатно лїкарскі ради для бідних, щодень від 10—12 год. перед полуднем.

— **Орґанїзация шкіл.** Краєва рада шкільна з'орґанїзувала 1-клясові школи в Турочках нижних і Дзвинячи горішнім, гурчаньского повіта та в Вощанцях, в повітї рудецкім.

— **Зелїзнича пригода.** З Бергомета н. С. пишуть де черновецкої „Буковини“ під днем 15 с. м.: Сегодня о 9-ій год. рано утїкли два ваґони наладовані довгим деревом зі станциї зелїзничої Межиброди і переїхавши в шаленій скорости 10 клм. ударили з скаженою силою на станциї в Бергометї в машину, що перервала ваґони. Сила удару була страшенна: на льокомотиві урвало комин і поломило бльоки, а дві за льокомотивою стоячі льори поторощило на кусники. — Клєци з першого воза порозкидані на 20 метрів наоколо: тор зелїзничий знищило, а шини покривлені. Чудом лиш обійшло ся без нїяких жертв в людях; лиш топник на льокомотиві тяжко ранений. Машиніст Ільницкий і кондуктор Сімадер потерпіли лиш легкі ушкодженя через викинене дерево. Могло бути однак гірше, бо шлях з Межибрід до Бергомету йде серединою села краєм громадскої дороги попри торговицю, школу, церков і уряд громадский. Оба ваґони йшли як вітер і убили по дорозї лиш одного коня. Між Межибродами а Бергометом нема нїякого телеграфічного нї телефонїчного получення, помимо того, що ся часть зелїзницї дуже фреквентована і виказує найбільший може на цїлій просторони з Межибрід до Глібокої рух товаровий. Окрім того в Межибродах нема нїякої зелїзничої служби і ваґони пересувають робітники від трачки, котрі може і поняття не мають, що шлях з Межибрід аж до Сторожинця іде одним спадом 1 до 2-процентовим. Щастє, що вози вдарили в Бергометї на машину, бо могли були заїхати аж до Сторожинця, а кілько би нещастя по дорозї наробили, то годї і предвидїти. Оба вози були наладовані деревом шлезкого товариства деревного і призначені до Лукавця. Ушкоджена машина мала власне їхати до Межибрід і їх звідтам привезти.

На примір на якійсь лїцитациї виставляють образ, який хотїло би купити шїтьох похатників. Чи є яка причина для тих, котрі спільно працюють, аби они запалювали ся, ганьбили ся взаїмно, або підбивали цїни? Нї — то всьо непотрібне. Один з них цїлком певно пояснить своїм приятелям, що нема нїякої причини, аби мали всї разом лїцитувати.

Але є й инша так само дивна можливість. Коли образ буде виставлений, показують всї союзники, так охочі звичайно до купованя, немов би на умовлений знак, що не мають охоти лїцитувати. Попит стає малий, вскорі нїхто більше не дає і один із сполучених похатників набуває образ за пяту цїну єго вартости. По лїцитациї сходять ся всї шість в якійсь умовленій гостинници, відбуває ся друга приватна лїцитация і той, хто найбільше дає, одержує образ. Ріжниця цїни, яка дуже часто не є так незначна, розділює ся цїлком спокійно поміж прочих пятьох.

При такім поступованю гроші лишають ся так сказати-б „в родинї“ і не викидають ся в користь властителя образа. Але найбільше здивоване викликує у сьвідків лїцитациї, коли один з похатників платить за якусь річ більше, як она варта. І то не є таке нерозумне, як би видавало ся на перший погляд. Коли приміром який штих піде у Хрісті'ого при лїцитациї високо і по завзятій борбі опинить ся в руках якого похатника, то се як звістно причиняє ся значно до піднесеня вартости купленого предмету. Але можлива річ, що той чоловік має дома два три такі самі штихи і жде лиш на догідну хвилю, аби їх всїх по так само високій цїнї продати якому любителеви. Єго ті образи майже нїчого не коштували, а тепер, коли купив їх від товариша так дорого, всї они прийшли до тої самої цїни. Бо чи може любитель-збирач торгувати ся о цїну, коли вичитає власними очима в часописи, кілько заплатив похатник при лїцитациї у Хрісті'ого за такий самий образ?

З таких і подібних причин для торговельників старинностий і творів штуки дуже користна річ жити з конкуренцию в приязних відносинах. Коли би такі торговельники мр. Альґернон Франкс і мр. Самуїл Левінзон не були спільниками одного інтересу, то були би мусїли нераз з собою побороти ся — бо оба мали наклін робити інтереси на власну руку — але они зробили спілку і вели інтерес разом.

Були честними людьми — не можна їм було закинути нї легкодушности нї нечестности в інтересах.

Люди, що надто уважають на дрібницї, може не одно були би найшли, що могли їм закинути, бо в сумнївних случаях, коли не були певні, мали рішучо наклін милити ся на свою користь. І так приміром був у них один образ, краєвид, котрий три рази переходив через їх руки. Образ мав деякі добрі сторони, але й одну недостачу, а то що був без підпису — а що варт образ без підпису?

— То Ватто і до того добрий Ватто — сказав Левінзон рішучо. — Кождий знаток скаже то без нїякого сумнїву. Але я не можу за то ручити, бо він не підписаний. Спосіб мальованя говорить сам за себе.

Ті певні себе слова вистали, аби наклонити купуючого до набутя образа.

Але вскорі по тім купуючий помер і фірма відкупила образ за сьмішно малу цїну. Мр. Франкс, що мав купця на правдивого Патера, звернув єго увагу на краєвид. Пан Франкс бо уважав все той образ за правдивого Патера, лише також за те не ручив, бо образ був не підписаний. Але другий властитель образа мав знов то нещастє, що єго вірителї заграбили і при тій нагоді привандрував образ знов до спілки Франкс і Левінзон. Що образ в своїй третій подорожи в сьвіт вийшов під іменем Фраґонарда, не повинно дивувати по тім, що сказано. І знатоки, не говорячи вже о торговельниках, можуть помиляти ся що до своїх скарбів і треба признати в честь фірми, що она не дуже обставала за якимсь означеним походженєм образа.

Одного поранку увійшов мр. Левінзон до бюра свого спільника. Пан Левінзон був поважний, статочний чоловік з сїрим вже волосєм і заличками, а як говорили, мав він бути в молодости навіть хорошим мужчиною, чого о мр. Франксї, єго спільнику, не можна було нїколи сказати. Він був малий і лисий і подібний був до поганого птаха.

— Нинї пополудни виїзджаю — почав пан Левінзон розмову.

— Куди?

— Один старий мій приятель, начальник судового лїцитацийного бюра, писав нинї до мене з Сальден. Він буде там з уряду при продажи меблїв з одного дому, котрі становлять спадщину по помершій недавно одній старшій пани і хоче мене порадити ся. Там мають бути якісь два образи. Імовірно не буде то нїчого незвичайного, я то бачу вже з листу, але зроблю єму ту прислугу. Крім того має він там два перскі дивани на продаж і я на них цїкавий.

— Огляньте всьо. Чи він уважає образи за вартістні?

— Для него очивидно була би велика радість, коли-б то були які старі і цїнні образи, але він на тім не розуміє ся.

— Однако може так є. На всякий спосіб образи купили би ви очивидно для фірми.

— **Прикра пригода** стрітила вчера перед полуднем звістного у Львові огородника п. Антона Климовича. Кінь запряжений до візка, на котрім п. Климович їхав понри будинок анатомічного інститута при ул. Пекарскій, нагле сполошив ся і скочив в бік так нащасно, що п. Климович випав з візка і ударив з великою силою о камінну підставу штахетів. Залитому кровію поспішили на поміч робітники камінярскі від Перієра, а вскорі уділили єму першої помочи і два лікарі з анатомічного інститута. По тимчасовім заосмотреню рани на голові, відведено п. К. до єго мешканя при ул. Пекарскій.

— **Щасливий отець.** З Відня доносять, що жінка зарібника Франца Ґайслера повила від разу трех хлопців. Всї они здорові і добре розвиті. Щасливий отець, що мав доси вже двоє дітий, так утішив ся тим наглим приростом своєї родини, що вніс просьбу до̂ надвірної канцеляриї, аби Цїсар схотїв єму трійняки подержати до хресту.

† **Антін Салик**, рахунковий радник ц. к. Намістництва, другий директор гал. товариства задаткового урядників, відзначений орденом Франц Иосифа, упокоїв ся нині в ночи скоропостижно на удар серця, в 58-ім році житя. Покійний задля честного характеру і товариских прикмет тїшив ся загальною симпатиєю і в кругах знакомих і товаришів полишив щирий жаль. В. є. п.!

Телеґрами.

Будапешт 20 мая. Мінїстер Буриян конферував вчера 2 години з Кошутом, а вечером з ґр. Алядаром Зічім.

Відень 20 мая. У фабрицї сірничків Адлера настав вибух, котрий ушкодив будинок і знищив машини. 1 робітник і 1 робітниця згинули.

Либава 20 мая. В присутности адмірала Вел. кн. Алексїя вивішено вчера на 11 нових кораблях транспортових росийску фляґу. Кораблї ті відпливуть дня 25 с. м. до Кронштадту.

Льондон 20 мая. До Times доносять з Токіо: Після донесень з Манджуриї битва вже дуже близька. Росияни займають становища, що тягнуть ся 42 миль (анґлїйских = $10^{1}/_{2}$ наших) від Екхсї до Хайдосяо. Японцї поступають наперед в 3 колюмнах.

Петербург 20 мая. (Петерб. Аґен. телеґр.). Ген. Лїневич телеґрафував під вчерашною датою: На фронтї армії Японцї обсадили дня 16 с. м. місцевість Янтелїн, а відтак заатакували місцевість Шахотсе; однакож їх атак не удав ся, бо ми відперли неприятеля на полудне. Того самого дня неприятельска кавалерия зближила ся до Сеонопу, однак по одержаню помочи ми єї відперли.

Льондон 20 мая. До Daily Telegr. доносять з Токіо під вчерашною датою: Передна сторожа японьска заатакувала неприятеля о 20 миль на північний всхід від Гінсянтун і відперла єго. Обі армії стоять дуже близько себе. Росияни оперують в північній Кореї, де будують фортифікациї і бараки та призбирали великі запаси.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 19 мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·90 до 9·10; жито 6·60 до 6·70; овес 7·30 до 7·50; ячмінь пашний 6·40 до 6·60; ячмінь броварний 6·90 до 7·—; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 9·50; вика 12·— до 12·50; бобик 7·75 до 8·—; гречка 10.50 до 12·—; кукурудза стара 7·75 до 8·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 55·— до 65·—; конюшина біла 50·— до 65·—; конюшина шведска 45·— до 65·—; тимотка 26·— до 32·—.

— Ту замітку могли ви задержати для себе. Чи я вже коли робив інтереси на власний рахунок?

— Доси ні. Але пригадати не завадить.

— Може скорше я мав би право, вам то сказати — говорив дальше обиджений Левінзон. — Впрочім чого сварити ся? Хто знає, чи то дїйстно Ромней.

— Ромней? Чому ви менї того зараз не сказали — перебив сейчас Франкс живо.

— Ромней, Сір Джожуа, чи щось таке; я навіть добре не затямив, що той дурак писав. Я вам вже казав, що він на образах цїлком не розуміє ся. Отже ваше збентежене цїлком не потрібне.

— Я цїлком спокійний, лише хочу знати, що властиво є; тому мушу сам з вами поїхати до Сальден.

— То було би злишне. Бо лише з огляду на старого приятеля і на перскі дивани я рішив ся їхати. А коли би я рішив ся купити образи, то очивидно повідомив би вас. Всї річи будуть ще завтра перед лїцитациєю виставлені і можете поїхати та оглянути їх.

О 3-тій годинї пополудни був вже Левінзон в домі в Сальден, де мала відбути ся лїцитация. Єго приятель Павлет, начальник лїцитацийного бюра, вже єго дожидав.

— Отже, друже — привитав він Павлета — маєте що цїнного?

— Атже маєте мій лист і спис.

— Так. Але я не привязую великої ваги до каталоґів. Цїнний олїйний портрет панї — здаєть ся Ромнея — то можна кождої хвилї вичитати. Коли-б ви справдї мали що такого цїнного, то крім мене було би тут вже яких двайцять других торговельників.

— Мушу вам признати ся і я сам сумнїваю ся, що то Ромней. Бо та стара панї, до котрої спадщини той образ належить, не була дуже богата, не любувала ся в образах і о скілько я міг довідати ся, не уважала нїколи той образ за щось цїнного. І сестрінцї, з котрих порученя я спадщину продаю, не вірять, аби то було щось цїнного. Один з них сказав менї довірочно, що був би дуже вдоволений, коли би дістав за те десять фунтів. Аж коли я побачив образ на власні очи, змінив я свій погляд і мене дуже гнїває, що я не покликав якого знатока. Сестрінцї противили ся, хоч я їм радив.

— Добре, ходім до нашого інтересу, покажіть менї образ.

— Сейчас. Джім, принесіть той менший образ з гори!

Чоловік в зеленій запасцї, що так уставляв річи в комнатах, аби они купуючим як найлїпше видали ся, приніс образ і поставив єго з боку від вікна.

Пан Левінзон мовчав.

— Що ви о тім гадаєте? — спитав Павлет живо.

Пан Левінзон удав, що не чув питаня.

— Була бесїда ще о другім образї — відозвав ся по довшім мовчаню.

— Так. Джім, знесїть на долину і другий образ. Що кажете, Левінзон, чи то справдї Ромней?

Пан Левінзон удавав задуманого. Павлет не міг витерпіти.

— Говоріть-же! — скрикнув.

— Я пробую пригадати собі, де я бачив оригінал того образа?

— Що, ви уважаєте єго лиш за копію?

(Конець буде).

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

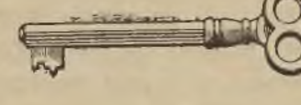

МИЛО ШІХТА

„Олень“ Знаки охоронні „Ключ“

Найліпше, найвидатнійше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що есть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Повне переконане, що антикаря

Тіррого бальсам і центофолії масть

ві всїх внутренних терпінях, інфлюенциї, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тїла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 фляконп масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Дістати можна у всїх більших антиках у Львові і на провінциї.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї **краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Артистичний Заклад ритовничий

МАКСИМА ГЛЯЗЕРМАНА

Львів, ул. Сикстуска ч. 17,

виконує ґустовні і дешеві штампілії кавчукові і металеві для урядів парохіяльних, громад і читалень; таблицї металеві, виливані нумери домів, таблицї надгробні, відзнаки для сторожи, марки до печатаня, клїщі до пльомбованя мяса і т. д., склад руских друкарень кавчукових і фарб до штампілїв.

Стация зелїзницї Мушина-Криниця	
з *Кракова*	6 *год.*
зі Львова	11 „
з *Варшави*	18 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ

Криниця (в Галичинї)

Найзасібнїйша щава зелїзиста.

В місци: почта *три рази денно*, телеґраф, аптика.

Положене гірске в Карпатах 600 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година битої дороги. — На стациї вигідні повози.

Средства лїчничі: „Здрій головний“ і Слотвинка, дуже сильної щави ваппево-маґнезіово-содово-зелїзистої.

Купелї мінеральні дуже насичені углевою кислотою вільною, огрівані методою Шварца і Вахтлера. (В роцї 1904 видано 65.000).

Дуже скуточні купелї боровинові. (В роцї 1904 видано 22.000). Купелї ґазові з чистої углевої кислоти.

Заклад гідропатичний під управою специялїста дра Г. Еберса. (В р. 1903 видано 12.355).

Купелї річні, парові, електричні, сончні, масоване.

Клїмат взмїцняючий, підальпейский. — Води мінеральні місцеві і заграничні.

Кефір, жентиця, стерилїзоване молоко.

Ґімнастика лїчнича. — Заклад диєтичний.

Лїкар заведеня др. Л. Копфф з Кракова, стало цїлий сезон ординуючий. — Кромі того 13 лїкарів вільно практикуючих.

Помешканя: більше як 1700 комнат з цїлим комфортом уряджених в цїнї від 1 К 20 с. денно і висше. — Дім здроєвий. — Читальня і випожичальня книжок. — Гостинницї. — Пенсионати приватні, готелї. — Цукорня. — Костел католицкий. — Церков. — Стала музика закладова (директор А. Вроньский). — Сталий театр, концерти, відчити, балї.

Просторий парк шпильковий взірцево уряджений над 100 морґів обшару. Водотяг води з жерел з гір спровадженої.

Фреквенция в 1903 роцї над 6600 осіб. Сезон від 15 мая до 30 жовтня. —

В маю, червни і вересни цїни купелий, помешкань в домах скарбових і потрав в головній гостинници дому здроєвого о 25% низші. В місяцях липни і серпни не удїляє ся убогим ніяких знижень.

Склади води криницкої у всїх більших містах в краю і за границею.

Подрібних інформаций удїляє, брошури і цїнники розсилає на жадане

Ц. к. Заряд здроєвий в Криницї.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм.	12 вр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм.	4 вр.
Непорочне почати *Мурілля* величини 42×32 цм.	4 вр.
Христос при кирници з Самаританкою *Караччього* величини 37½×63 цм.	4 вр.
Ecce Homo *Гвіда Рені* вел. 49×39 цм.	5 вр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм.	4 вр

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).